

УЧИНАБ ЁЗСАИГ ХАМ, УЧИЛАБ ЁЗ...

Суз салтанатининг султони Мир Алишер Навоий «Сұзни күнгилда пишитмагунча тилга олма, илло күнгил хазинасининг қулфи дилдир ва ул хазинанинг калити тилдир» демишилар. Дарҳақиқат, сұзни обдон үйлаб, пишитиб, етилтириб, лунда, чиройли, ғұзласаң, үзинг кейинчалик азият чекмайсан, суҳбатдошингта ҳам маломат келтирмайсан. Киши күп нарсаларни билса, фикр доираси кенг бұлсаю, унинг ёзуви хунук, тили гализ бұлса, бундай кишидан атрофдагиларға кам наф тегади. Уламоларимизнинг билимлари қанча юқори бұлмасин, агар бу билимларни ҳұснихат ва са-водхонлик билан, радио ва телевидение асрида уни қойилмақом қилиб ифодалай олмаса, бу катта нұқсондир.

Пурмаъно ва ифодали сұзлаш, чиройли ва саводлы ёзиш санъати кам кишиларга насиб этадиган ноёб хислат. Бирок тинмай үз устида, сұз устида ищлаш, ҳуснихат машқ қилиш, нутқ санъатини такомиллаштиришга ҳаракат қилинің ҳар қандай кишининг қулидан келадиган ишdir.

Телевидение ва радио асрида факат ёзувчи ва журналистларгина эмас, балки ҳар биримиз фикримизнинг тиниклиги, тилимизнинг равонлиги учун интилмогимиз керак. Бозор иқтисоди шароитида сўзлашув, битишув, келишув, савдолашув, бойлашув ишлари муомала маданиятига келиб тақалади. Зоро, яхши тижоратчи яхши сиёсатдон, хушсухан, шинаванд одам булсагина муваффакиятта эришади. Бугуннинг тадбиркори ўз фикрини аник, тиник ва лўнда ифода эта олиш санъатига эга булмоғи кони фойда.

Масалага шу жиҳатдан ёндошадиган бұлсак, тилемиз, өзувимиз, нутқимиз ва фикр бағын этиш услубимиз бугунғи күн талабларидан анча йироқ эканлигини қурамиз. Шунга қарамай күп сонли тилшүнос-ларимиз, нутқ мәданияти мұтахассислари, тилемизге давлат мақоми берилған даврдан бойынша ишлаб келаёттан атамалар құмитаси болғ урнаёт-гандың қызық. Ҳолбуки, тил тұғрисидаги қонуннинг бажа-рилишиға дастлабки якун яса-ладыған вақт аллақачон етиб келған.

Шу күнларда телевизор әки радио қулғини буласанғиз, биронта газета ва журнални олиб ۋاراڭلاсанғиз тилимиз такомилдан кура таңаззулга кетаётгандыгынинг тұвоҳи буласиз. Масалан, оддийгина «фаолият» деган сұзни олинг. Бу ибора олим, давлат арбоби, илмий муассасасага нисбат беріб айтилиши керак булғани ҳолда уни дуч келған жойда ишлата беріш одат тусига кириб қолди. Кічік корхона ҳам, то-вук фермаси ҳам, темирчи, дурдгор ҳам «фаолият» күрсата

бераған» булиб қолди.
Еки «маскан» сүзини олайлик. * Бу «макон», «жой»нинг бадийроқ шакли булиб, ўрни келганды ишлатилиши лозим. «Дам олиш мас-

да булмаганда «Олий билим-гоҳ» деса ҳам бир наъви эди. Бордию, бутун дунё тиллари-га сингиб кетган, ҳамма учун тушунарлы қилиб, институт дея қолсак, нима қиласарди, аса-камиз кетадими?

Урисчадан шундайгина ағдариб ишлатиладиган баъзи сўзлар тўғрисида ҳам уйлаб куриш вақти етди. «Бахтили та-содиф туфайли», («По счастливой случайности») деган иборанинг ағдармасини иш-

иборанинг ағдармасини иш-
патгандан кўра «Хайрият»

латгандан кура, «Хайрият», «Худо бир асрди», «Фалокати ариди» деган ибораларни ишлатсак, дуруст эмасми! «Еқимли иштаха», «Салқин ичимлик», «Хайрли кеч» каби ибора ва сўзлар ўрнида «Иштаҳалар карнай бўлсин», «Ош бўлсин», «Яхши ётиб-туинг», «Яхши тушлар кўринг» каби жуда содда, самимий ва ўринли сўзларимиздан фойдалансак бўлмайдими?

«Салқын ичимликлар» деган сұз тилимизға, ёзувимиз-та зулукдек ёпишиб олганига ҳам анча вақт булиб қолди. «Прохладительные напитки» деган үрисча сұздан үйлаб-нетиб үтирмай ағдариб ташланған бу «таржима»ни ҳар учраттанингда бир ижирганиб құясан. Ахир салқын жой, маскан, гүша булишини билар эдик. Ота-боболаримиз «Чанқовbosди ичимлик», «Яхна чой», «Муздек сув» каби сузларни аллақачонлардан бе-

ТАХРИРИЯТДАН:
*Афсуски, бу мақоласи
сіб этмади. У бевақт
Шұхрат Қосимов түғр
чак қаламкаш әди. Унин
қали чиқишилари, матбуа
лари тингловчи ё үқувчи
Чунки Ш. Қосимов халық
айтарды, жамият ҳаёты
ларни дадил тақлил этил
лифларини үртага ташла-
миз айни күнгө түлгап
кетді. Оллоҳ у кишини
син*

ИРЛІМК, РУЖИЙ

Йилларида ҳам Туркистоннинг, туркий халқларнинг маънавий йулбошчилари шундай бир ҳаракат тұгрисида үйлашған, иш ҳам бошлашған. Бирок уларниң аксарияти шуролар тузуми үйлаб чиқарған «пантуркизм» роясининг қурбони бүлдилар. СССР деган собық салтанат буюк рус шовинизмининг байрокдори эди. Шу туфайли, узга әл-әлатлар каби, биз, туркий Қавмларнинг ягона оила, яқдил булиб бирлашмогимизни истамасди. Шунинг учун ҳам, хуррият бугун нақадар қалрли, көтөрүү

Аслида ку, бу оламда халқ-ларни бирлаштиришдан ҳам улуг иш йук. Яқдил, бутун элат ҳар қандай муаммони бартараф этишга қодир. Мана, бизнинг она денгизимиз Оролнинг фожиаси. Шуролар ҳукумати бизнинг турли республикаларга булиб ташланганимиздан фойдаланиб, уни қуритди. Энди уни қайтадан тиклаш учун куплаб лойихалар булганига қарамай руёбга чиқариш қийин кече-тир. Бу ҳам бизга тарихнинг сабоги. Аччиқ сабоги. Туркий халқлар Қадим-Қадим даврлардаги деск бир бутун булғанида денгизни қуришиб булармиди. Биз буни энди тушунив ета-

тирмиз. Бирланиш эхтиежи би-

ЖУДРАТИМІЗ

МАЛЫЙ БИРЛІК, РУЖЫЙ

БУТУНЛЫКДА

лигимиз билан фахрланамиз. Шу билан бирга умумбашарий маданиятнинг барча намуналаридан баҳраманд булиб бор-

илк даврида ёқ Республикамиз ҳукуматининг бош сиёсатига айланди.

Не бахтким, она еримиз ҳам энг нодир бойлигини ўз фарзандларига илиниб, яширин сақлаб турган экан. Истиқлолни қутлаб... Мингбулагу Кўкдумалоқдан нефт будок янглиғе отидиб шикиш! Аввалига Мингбу-

нефт булок янглиғ отилиб чиқди! Аввалиңа мине булок айқырди, ҳайқырди: мавжудлиги, пойдорлiği, ҳадсизлігі ва құдратидан узок-яқынни огох этди... Сұнг
Күшмалок көңілариннан көм көшті ошилди

Кукдумалоқ конларининг ҳам кўзи очилди.
... Яна 4-5 ойдан сунг, Буюк Ипак йўли яқинида қачонлардир гавжум бўлган Қоровулбозорда курилаётган Бухоро нефтни қайта ишлаш заводининг биринчи навбати ишга туширилади. Технология иншооти франциялик мутахассислар тайёрлаган лойи-

Иншооти Франциялык мұтахассислар таисрекан. Үни
ха асосида бунд булаёттан бу завод йилита 2,5 ми-
лион тонна газ конденсатини қайта ишлайди. Ана
унда улкан қувурларда эшилиб келувчи кора баҳмал-
дай нефт бир йұла автомобиллар учун бензин, авиа-
керосин, дизел өқілгиси, қозонхоналар учун өқілғи,
пропан суюқлиги, олтингүгүрт сингари турли туман
қимматбаҳо маҳсулотларга айланади.

Айни кунларда Курилиш ишлари қызмет түс олған. Курилиш - пайвандланышиларини олиб боришиңда юртдошларимизга франциялык ва туркиялык мұтахассислар ҳамкорлик қилишмокта. Заводнинг асосий биноси билан баб-баравар қад ростлаشتган инчилар шаҳарчасидаги шинам уйлар, богча ва мактаб

Коровулбозорда тикланастган еш саноатчилар шахрини ҳадемай мамлакатимизнинг барча туманлари билан жондошлиқ ришталари боғлайди. Бу срдаги энг замонавий технология асосида қайта ишланган нефт маҳсулотлари юртимиз саноати, хусусан техника воситалариға қанот булажак!

М. АБДУЛЛАЕВ ёзиб олди

卷之三十一

«ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САНЪАТИ»

Шоир Отайер ўз таваллуд
санасининг эллик йиллигини
кашилаштири.

Аммо шоир бир кун эмас,
ҳар кун туғилади, ёзган ҳар
бунта янга шебролади сўнг
туғилади. Ва аксинча...

— «Кунда юз туғилади, кунда
юз ўлар» — ушбу сўзлар
масноси шоирлар қисмати
ниг мухтасар маҳозиятидир.

Шоирниң ўзи қареда, қандай
холатда бўлмасин унинг
шебролари ўсиганимизда, кўз
үнгизмизда яна намоён бўлади

у. Шоирниң учун шоир умри вакът
ва замон, масофа ва ма-
кон билан ўчамчайди. Шоир
хайтишинг мазмуни ижодини-
нг бўйи баста, шебролари
нинг қадди коматига — санъатига қараб бўлгиланди.

Бу жиҳатдан Отайер бит-
тиклишинсансаноги узун:
«Ишқим баёни», «Лоларонг
эртак», «Ўша ҳиёбон», «Ўша
қўллар», «Оқ фас», каби
шебрли китоблари, «Мирте-

мир», «Қўёни кўргани кел-
дим», «Дунёса тенгдохи хази-
на» сингари настри ва адабий-
тиклишидик рисолалари...

Шоирниң қўйида элон
эттилаётган шебрлари ҳам
убуб рўйхатиниң — ушбу умри-
нига давомидир. Илоэ, умри
лари узоқ, тану жонлари сог-
блусин!

ҚУЛОГИМНИНЯ ОСТИДА ЯПРОК ШИВИРЛАБ ҚОЛДИ

Нече кунги нигоҳимга
ўйку келмайди сира.
Тун кетада қўлини слтаб,
Эшикдан «мен» келар кириб.

Чарчоғ жисимим ўпар суюб,
«Ором» ухлар диванди.
Оёқларин уқалайман —
Ой кулади айвонда.

Елгизликини севали аёл,
Яна тунга сингар доим.
Елгизликида қандай маъно бор,
Сингимокдан не наф, худойим.

Елгизликида япар кимлариди,
Бахтсизликми аслида бу ҳол?
Одам Ато Момо Ҳавони
Бекор учратмаган, алҳол.

Дўст кўрарму. Ноумид шайтон,
Зулмат кечи ютиб юборур.
Ки, бахтсиз аёл бахтиман деяр
... Тонти яқин чекинар сукут.

СИЗНИ ЎЙЛАСАМ

Титрадим. Мажол қочди. Тушим қаҳрли кеччи,
Хобгоҳим кўйинда нур шаби зимистон ичди,
Парипон ҳәйларим сочини ёйб кетди,
Сизни ўйласам.

Тунги еккан қор Бўриетоги саҳросини буткул оққа
буқади. Саҳронар кўм буронларига умр бўйи исен
китлан кекса саксовулларининг аждарлек хуник буралган
шоҳлари майнин кўрга уралиб мизгийли. Олис машриқ
ўйидан эринибигина бўни кўтарлар келаётган кўшингин
шыулаглар опик, корда асанлиб салобатли манзара
қанф этиди. Атроф жим-жит. Ҳаёлга чумган оқсокол —
саҳро осойишига ҳалал бермаслик учун йиртиклилар ҳам
улжас изламайди. Ҳатто улимтик излаб саҳрони бошита
кутириб қаглилап юралитан кора кузгуналар ҳам бу-
тун тинч. Саҳро ором олмоқда. Унинг тинчни бузип-
та ҳеч кимнинг юраги белгламайди.

Кулранг бўри бу саҳроларга адашиб келиб қолтани
йўқ. Бу ер унинг Ватани. Бундан бошқа жойда яшаш
мумкин еланглигини ҳеч қачон тасаввур ҳила олмайди.
Бу жонзот узини саҳронинг сугтонидек ҳис килар, хасу
хашак, саҳролаги барча маҳлуқлар, ҳатто, ҳадсиз-ҳисоб-
сиз қўмлар ҳам унини эли. Назаридан саҳро узи учун
яратиландик, маҳлуқлар ҳам бўри кумас бир кун унинг
улжаси булиш учунгина умр кечираётгандек тўйларди.
Улжасининг бўзигини юлиб ташлаш, ундан тизилилаб оқаёт-
ган исиси қон ҳидидан маст бўлган бурининг галаба
кушигини тингланган саҳро жунбуғла келарди. Жайрон-
лар утакаси ёрлиб боши оқсан томонга чопа кетишар,
қўнгилар дўз келган ковакка узини урад, балмаст бант-
лай узвилаб юртган шоқоллар товуни чиқаришга юрар
бетламай жойларида тек котишарди.

Беъзад саҳронин музaffer сultonton қуоқ саксовул-
зорда ургочиси ва думбл буривачаларни билан бахтиер
яшашарди. Бир куни унинг ширин ҳастига тажовуз ки-
либ, узим шарпаси сезидрим уйсига бостириб кириди.

Кор қўпол этиклар остида нола қилиб гирчилдайди.
Тобора саҳро сари ичкарилаб бораётган иккি жуфт этик
излари садафлек опик танадаги чандик изларисек куз-
га хуник ташланади. Кум тепалар оша илгарилаб бора-
ётган излар олис-олислардан ҳам кўзга ташланади, куеш
суръасидан аkslasiyatlantirishmanzara boshzani buzib, sovuk taas-
surot kolillardari.

Шу пайт Бўриетоги саксовулзорларидан ҳам итнинг
изларига ухшаган, аммо ундан анчагина йирриз излар
ажхади чиқди ва кумтепа томонга илгарилаб бора бош-
лами. Этик изларни иккинчи кумтепага кутариладиганда
да излар билан қушилиб кетди.

Нимагадир саҳронинг осойишилтилига ҳалал етган-
дек будди. Каргарада осмонда қаглилаб изгиз бошлади-
лар. Қуен шалшанг қулогини сиљкитиб узун-узун сакра-
ганича узини саксовулзорга уради. Қуен юзини булутлар
орасига олди. Изгизин шамол турди. Баджовоқ осмон-
дан бир-иккита қор учқунлари.

Тусатдан бошланган саҳро изгирини Ҳалимкулниң
сүяк-сүяядан ута бошлади. Салимкул овчининг ҳам ти-
шишишга тегмай тақилар, пасткамлидаги саксовул-
зорга этиб олини учун қадамини тезлатарди. Бўриетоги
саксовулзордик овчинларни изgizirinidan бир мунҷа пана-
лади. Улар тезигина гулхан қўни тараддудига тушиб ке-
тишиди. Бу ердада қўриган саҳрононга шоҳлари кўп бу-
либ, улар яхши енади. Бир муддат писиллаб, чиреил-
лаб турган утишлар бирдан тургилаб ёниб кетди. Изгиз-
ин забтига олиб, қор учқунлаб турган кез гулхан атро-
филда утиришинг ўзгаш гашти бор. Билурлек соф-
хаводдан нафас оғланда жисму жонини йайраб, негадир
бушапиб кетасан. Гулханинг тафти жонинта ором
багишлайди. Ҳаёл сурб утириб мизгib қолганинти
ҳам сезмайсан қиши. Олонда исиниб, салинина узига
келиган Салимкул овчи ўрнидан туриб миттигининг у-
секбу егина куздан кечирди.

— Ҳалим, сен оловни учирмай, шоҳ-шабба ташлаб
тур, мен конқонларни жойлаштириб келаман. Аниви
срларда куен кўп буларди, кураман, битта-яримта олоп-
сан яхши буларди. Кўркма, жондорнор гулханга яқин
келимайди.

ОТАЁР

ДЕРАЗАМДА ЎУЛАДИ АЁЗ

ҲАЁТ

Ҳаёт мен учун кўнгироқ эди,

Шўхлик эди,

«от чопин» эди.

Ҳаёт мен учун ўйинчоқ эди,

Оддил эди,

беташвиш эди.

Кўйлаган йиртиб,

тупрок сувориб,

Ингаганича ҳар кеч қайтардим.

Онагинам...

менинг овутби,

Бошим силаб, эртак айтари.

Ҳаёт үзлигин танити сўнгра,

Ташинишдан берди кўнгироқ.

Юлаб кўйиди турни юмунин,

Довонлагида оша, ташинига ҳамроҳ,

Кетмоқдаман ҳаёт йўлида.

Йўл, гоҳида сўнгниш ўзингин,

Хаёт мен учун ўйинчоқ эди.

Ҳаёт мен учун ўйинчоқ эди.

Буғун қалбда шодлиги гулгун...

Ҳаёт мен учун кўнгироқ эди,

Жаранини англатди бутун.

Буғун қалбда шодлиги гулгун...

Ҳаёт мен учун кўнгироқ эди,

Жаранини англатди бутун.

БАХОРНИ СОФИНИШ

Бунча ҳам чироили ёғаничи қор,

Аммо мен кумсадим сўзинги, баҳор.

Кор: «Мен баҳор инци» деб оғар, оғар...

Йўк, соғиндин сенинг ўзингин, баҳор!

Оқарди новдалар, ўйлар, ҳар тараф,

Ўрик гуллагандай кўз олар атроф.

Деразам оддилди сен соҳи тараф.

Борсан, кор — бир тараф, соғинич — бир тараф.

Кўздан новдалар, ўйлар, ҳар тараф,

Ўрик гуллагандай кўз олар атроф.

Деразам оддилди сен соҳи тараф.

Борсан, кор — бир тараф, соғинич — бир тараф.

Буғун қалбда шодлиги гулгун...

Ҳаёт мен учун кўнгироқ эди,

Жаранини англатди бутун.

БАХОРНИ СОФИНИШ

Бунча ҳам чироили ёғаничи қор,

Аммо мен кумсадим сўзинги, баҳор.

Кор: «Мен баҳор инци» деб оғар, оғар...

Йўк, соғиндин сенинг ўзингин, баҳор!

Оқарди новдалар, ўйлар, ҳар тараф,

Ўрик гуллагандай кўз олар атроф.

Деразам оддилди сен соҳи тараф.

Борсан, кор — бир тараф, соғинич — бир тараф.

Буғун қалбда шодлиги гулгун...

Ҳаёт мен учун кўнгироқ эди,

Жаранини англатди бутун.

БАХОРНИ СОФИНИШ

Бунча ҳам чироили ёғаничи қор,

Аммо мен кумсадим сўзинги, баҳор.

Кор: «Мен баҳор инци» деб оғар, оғар...

Йўк, соғиндин сенинг ўзингин, баҳор!

Оқарди новдалар, ўйлар, ҳар тараф,

Ўрик гуллагандай кўз олар атроф.

Деразам оддилди сен соҳи тараф.

Борсан, кор — бир тараф, соғинич — бир тараф.

Буғун қалбда шодлиги гулгун...

Ҳаёт мен учун кўнгироқ эди,

Жаранини англатди бутун.

БАХОРНИ СОФИНИШ

Бунча ҳам чироили ёғаничи қор,

Аммо мен кумсадим сўзинги, баҳор.

Кор: «Мен баҳор инци» деб оғар, оғар...

Йўк, соғиндин сенинг ўзингин, баҳор

